

தேனி இணையத்தளம்

www.Thenee.com / www.Theneeweb.de

Email: Thenee41@hotmail.com / Theneeweb@yahoo.de

Online Newspaper in Tamil

Vol.10

10.09.2012

முதற்பக்கம்
யாழ்ப்பாணநகரசபை
ஆனந்தசங்கரி
ஈ.பி.ஆர்.எல்.ஏப்
ஈ.பி.டி.பி
ஈரஅணல்
நெருப்பு
புளொட்
தூ
டெலோ நியூஸ்
இலங்கைநெற்
மீன்மகள்
சூத்திரம்
மகாவலி
உண்மைகள்
கவிமலர்
கிருத்தியம்
அலை
பூநகலிர்
எங்கள்தேசம்
நேயம்நடேசன்
விடிவெள்ளி
எங்கள்புமி
தமிழ்புகே
புயல்
புளொட்டியுகே
யாழ்ப்பாணம்
பண்ணியாயின்
யவ்வாருடே
எஸ்.ஆர்.லெம்பட்
பலூர்
தமிழ்பூன்
கவசங்களைதல்
தூங்காத கண்கள்
யாழ்ப்பாணம்
தமிழ்குரல்
திருவம்
தினசரி
இலங்கை முஸ்லீம்
ஆயுள்
அறம் அறிவு
எதுவரை
அறிக்கை நியூஸ்
தாய் நாடு
ARRR
Asientribune
The Ika academic
Tamil Week
The Hindu
Daily News
Sunday Times
Daily Mirror
The island
The Sunday Leader
ColomboPage
Sunday Times
CNN

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர் (65)

65.நாம் எதிர்பார்த்தபடியே அமைந்துவிட்ட இயக்கங்களின் முடிவு!

யாழ்ப்பல்கலைக்கழக கலாச்சாரக் குழுவைப் பொறுத்தவரை அதை ஒரு பக்கச் சார்பற்ற அமைப்பாக இயக்க வைக்க வேண்டும் என்பதே, அதில் அங்கம் வகித்த எல்லோரினும் விருப்பமாக இருந்தது. அதற்குக் காரணம், அந்தக் குழுவில் அன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த எல்லாப் பிரதான இயக்கங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் அங்கம் வகித்ததுடன், அவர்கள் எல்லோரினும் பொது இலட்சியம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் தமிழ் மக்கள் மேல் கட்டவிழ்த்துவிட்ட பேரினவாத இராணுவ ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்பதுமாக இருந்தது.

எமது இலங்கை மார்க்சிச - லெனினிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்தும் அதுவாகவே இருந்தது. எமது கருத்தின்படி, இலங்கையை சுமார் 250 வருடங்கள் ஆட்சி செய்த பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியமே இலங்கையில் தமிழர்களையும் சிங்களவர்களையும் பிரித்தாண்டு இனப்பிரச்சினையை உருவாக்கியது. அந்த ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் பிரதிநிதியாகவே ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இருந்து வந்தது. (இன்றும் இருக்கின்றது) அப்படியான ஒரு கட்சி இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக, தமிழ் மக்கள் மேல் இன ஒடுக்குமுறையைத்தான் பிரயோகிக்கும் என்பது எமது கணிப்பீடாக எப்போதும் இருந்து வந்தது.

அந்த உண்மையை ஒருவர் அரசியல் ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும், ஐ.தே.க 1957ல் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்காக செய்து கொள்ளப்பட்ட பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் உடன்படிக்கையை எதிர்த்ததிலிருந்தும், 1958, 1977, 1981 ஆகிய ஆண்டுகளில் தமிழ் மக்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட இன வன்செயல்களின் போது அது பின்னணியில் இருந்து செயல்பட்டு வந்ததில் இருந்தும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

எனவே எமது கட்சி தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்களின் தமிழ் ஈழம் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், அன்றைய அரசாங்கத்தின் பேரினவாத ஒடுக்குமுறைக்கெதிராகப் போராடுவதை ஆதரித்தது. இந்த நிலைப்பாட்டை நாம் ஐ.தே.க அரசாங்கம் என்பதற்காக மட்டும் எடுக்கவில்லை. 1970ம் ஆண்டு திருமதி சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையில் அமைந்த சிறீலங்கா - சமசமாஜ - கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் கூட்டரசாங்கம் பின்பற்றிய சில கொள்கைகளின் போதே எடுத்திருந்தோம்.

அதன் காரணமாகவே, அவ்வாட்சிக் காலத்தின் போதே - அதாவது 1975ம் ஆண்டிலேயே தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதற்காக சகல தமிழ் கட்சிகளினதும், இடதுசாரிக் கட்சிகளினதும் ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை உருவாக்க முயன்றோம். அது கைகூடாமல் போகவே நேரடியாகவே மக்களைத் திரட்டும் நோக்குடன், 'தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி' என்ற வெகுஜன அமைப்பை உருவாக்கினோம். இதை நாம் செய்த காலகட்டம் ஆயுதப் போராட்டச் சூழல் எழாத காலகட்டம்.

பின்னர் தமிழ் மக்களுக்கெதிரான 1983 ஜூலை இன வன்செயலைத் தொடர்ந்து, தமிழ் இளைஞர்களின் பல்வேறு ஆயுதப்போராட்ட இயக்கங்கள் ஆரம்பமான போது, தமிழீழம் அமைப்பதற்கான போராட்டம் என்ற அடிப்படையிலோ, வலிந்த ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் என்ற வகையிலோ அதை நோக்காமல், அன்றைய ஐ.தே.க அரசாங்கம் ஏகாதிபத்தியத்தின் உதவியுடன் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக நாடாத்தும் இனவாத யுத்தத்துக்கு எதிரான தற்காப்புப் போராட்டம் என்ற வகையில், அந்தப் போராட்டத்தை ஆதரித்தோம்.

அதேவேளை சில விடயங்களில் நாம் தெளிவாக இருந்ததுடன், எமது கருத்தை இயக்கங்கள் மத்தியிலும் முன்வைத்து வந்தோம். அதில் ஒன்று தமிழீழம் என்பது அரசியல் ரீதியாகத் தவறானதும், சாத்தியப்படாததுமான ஒன்று என்பதாகும். அந்த நோக்கத்துடன் போராட்டம் நடாத்தப்படுமாக்க இருந்தால், அது தமிழ் மக்களுக்குப் பெரும் அழிவுகளைக் கொண்டு வருவதுடன், நாட்டை ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் வேட்டைக் காடாகவும் மாற்றும் எனவும் கூறினோம். மற்றது, இந்தப் போராட்டத்தை எக்காரணம் முன்னைய ஏகாதிபத்திய சார்பு, ஐ.தே.க சார்பு பிற்போக்குத் தமிழ்த் தலைமைகள் கையகப்படுத்த விடக்கூடாது என்பதாகும். அடுத்தது, இந்திய பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகள் இந்தப் போராட்டத்தைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதுமாகும்.

இந்தவிதமான நிலைப்பாட்டை நாம் எடுத்ததற்குக் காரணம், அதற்கு முந்தைய தசாப்தங்களில் ஆபிரிக்காவிலும் வேறு சில இடங்களிலும் நடைபெற்ற தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களின் போது, ஏகாதிபத்திய சக்திகளும் பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகளும் செய்த தலையீடுகள், ஊடுருவல்களை நாம் அறிந்திருந்தமையால் ஆகும். சீனாவிலும், இந்தோ - சீன நாடுகளிலும் (வியட்நாம், லாவோஸ், கம்போடியா) நடந்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தலைமை தாங்கியதால், ஏகாதிபத்தியங்கள் அங்கு தம் கைவரிசையைக் காட்ட இயலவில்லை. ஆனால் ஆபிரிக்க நாடுகள் போன்றவற்றில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு அந்த நாடுகளிலுள்ள தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கங்கள் தலைமை தாங்கியதால், அப்போராட்டங்களில் வல்லரசுக் சக்திகள் (அமெரிக்க மற்றும் சோவித் யூனியன்) சுலபமாக ஊடுருவ முடிந்தது.

இலங்கையிலும் ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்து வந்த பெரும்பாலான தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்கள் குட்டி முதலாளித்துவத் தன்மை வாய்ந்தவையாக இருந்ததால், ஏகாதிபத்திய, பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகள் அவற்றுக்குள் ஊடுருவும் அல்லது கட்டுப்படுத்தும் தழ்நிலைகள் ஏற்பட்டு இருந்தது. அதனால் நாம் அந்த இயக்கங்களை எச்சரிக்கை செய்து வந்தோம். அதேநேரத்தில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அனைத்து இயக்கங்களுடனும் நேசபூர்வமான உறவுகளையும் பேணி வந்தோம். அதுமாதிரிமீனரி, எல்லா இயக்கங்களையும் ஒன்றிணைத்து, பாலஸ்தீன் விடுதலை இயக்கம் போல, காஷ்மீர் தேசிய விடுதலை முன்னணி போல, ஐக்கியப்பட்ட ஒரு முன்னணியாக ஒரே குடையின் கீழ் இந்த இயக்கங்களைச் செயற்பட வைக்கவும் முயன்றோம்.

இந்த ஐக்கிய முயற்சிகளில் எமது கட்சி முழுவதும் ஈடுபட்டிருந்தாலும், நான் தனிப்பட்ட முறையில் கூடுதலான முயற்சிகள் எடுத்தேன். அதற்கான சில வாய்ப்புகள் மற்றவர்களைவிட எனக்குக் கூடுதலாக இருந்தது.

அதில் ஒரு காரணம், நான் 1972ம் ஆண்டு முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் கட்சியின் முழுநேர ஊழியனாக வேலை செய்து வந்ததால், தமிழ் மாணவர் பேரவையிலிருந்து பின்னர் உருவான ஆயுதப்போராட்ட இயக்கங்கள் வரை எனக்குப் பரவலான தொடர்புகள் இருந்தன. இன்னொரு காரணம், அன்றைய காலகட்டத்தில் பல இயக்கங்களின் செயற்பாட்டுக் களமாகவும், தொடர்புக் களமாகவும், ஒன்றுகூடுமிடமாகவும் விளங்கிய யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்துக்கு முன்னால் எனது புத்தக நிலையம் அமைந்திருந்தமையாகும்.

அக்காலகட்டத்தில் எனது கடைக்கு பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள், ஊழியர்கள் மட்டுமின்றி,

Yarl TV Live

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர்

சிங்களவர்கள் ஆகிய நாங்கள்

யாழ்ப்பாணத்தின் அவலம்!

சொல்ல மறந்த கதை:

ராஜீவ் கொலையாளிகளின் குற்றப் பின்னணி!

தமிழ் மக்கள் இழந்து வரும் சந்தர்ப்பங்கள்

ஐயசேனவும் ராஜகுவேந்திரனும்

BBC
Newsnow

அநேகமாக எல்லா இயக்கங்களையும் சேர்ந்தவர்களும் வந்து போயிருக்கின்றனர். அநேகமான இயக்கத்தவர்கள் எனது கடையைத் தங்களது சந்திப்பு இடமாகப் பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். சென்னையிலுள்ள மெர்னா கடற்கரை எல்லோரும் வந்து போகும் இடமாக இருப்பது போல, எனது கடையும் எல்லோரும் வந்து போகும் இடமாக இருந்ததால், புலிகள் எனது கடைக்கு மெர்னா பீச் என ஒரு சங்கேத வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் என, நான் ஏற்கெனவே இக்கட்டுரைத் தொடரில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

எனது நெருங்கிய தோழரும், என்.எல்.எப்.ரி இயக்கத்தின் ஸ்தாபகருமான தோழர் வி.வி.சுவாமிநாதேவன் எனது கடையை பல்வேறு இயக்கத்தினரும் தமது தொடர்புடல் இடமாகப் பயன்படுத்துவதைப் பார்த்துவிட்டு, மணியம் உங்கடை கடை ஒரு ஐக்கிய முன்னணிக் காரியாலயமாக இருக்கின்றது என நகைச்சுவையாக அடிக்கடி கூறுவதுண்டு.

இவற்றையெல்லாம் நான் இங்கு விஸ்தாரமாகக் கூறுவதன் நோக்கம், நாம் அன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தை ஐக்கியப்பட்டு ரீதியில் முன்னெடுக்க வேண்டும் என விரும்பியதை விளக்கவே. ஆனால் துரதிடல்-வசமாக நாம் பயப்பட்டது போலவே, இந்திய பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகளால் ஆயுதப் போராட்ட இயக்கங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு, ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் கைகளில் சிக்கி, இறுதியில் புலிகளும் அழிக்கப்பட்டு, மீண்டும் பழைய தமிழ் பிற்போக்கு தலைமைகளின் கைகளில் இன்று தமிழ் மக்களின் போராட்டம் சிக்கிச் சீழிந்துபோய் இருக்கின்றது.

நாம் மட்டமல்ல, அன்றைய காலகட்டத்தில் பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களும் கூட எல்லா இயக்கங்களும் ஐக்கியப்பட்டுப் போராட வேண்டும் எனவே விரும்பினர். யாழ்ப்பல்கலைக்கழக கலாச்சார குழுவும் கூட அவ்வாறுதான் விரும்பியது. போராட்டத்தைத் தாம் மட்டும் தனியே முன்னெடுக்க வேண்டும் என விரும்பிய புலிகளின் தீவிர ஆதரவாளர்களான, கலாச்சாரக்குழுவில் இருந்த சிவரஞ்சித், சர்வேந்திரா போன்றவர்கள் கூட அவ்வாறுதான் விரும்பினர் என நினைக்கிறேன். ஏனெனில் அவர்களுடன் அக்குழுவில் கூட இருந்தவர்கள் வெளவேறு இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எல்லோருமே ஒரே நோக்கத்தில் இருக்கையில் அவர்களை எவ்வாறு புறக்கணிக்க முடியும்?

ஆனால் மண் சுமந்த மேனியர்நெறியாளர் க.சிதம்பரநாதன் மட்டும் பல்கலைக்கழக கலாச்சாரக்குழுவை முழுக்க முழுக்க புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள ஒர் அமைப்பாக்கும் பிரயத்தனங்களில் ஈடுபடத் தொடங்கினார். இது அவர் தமிழகம் சென்று பிரயாகரணைச் சந்தித்து வந்த பின்னர் கூடுதலாக வெளிப்பட்டது. மற்றைய இயக்கங்களுக்குச் சார்பானவர்களுடன் அவர் பழகினாலும், அவர்கள் மீது அவருக்கு நம்பிக்கையோ ஈடுபாடோ இருக்கவில்லை என்பதைப் பல தடவைகள் நான் அவதானித்துள்ளேன். அவரது இந்தப் போக்கால் அவருக்கும் கலாச்சாரக்குழுவில் இருந்த பலருக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் உருவாகி உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

குறிப்பாக சிவரஞ்சித்துக்கும் சிதம்பரநாதனுக்கும் இடையில் முரண்பாடு தீவிரமாக இருந்தது. சுமுகமாக இயங்கிய கலாச்சாரக் குழுவுக்குள் சிதம்பரநாதன் தேவையில்லாத பிரச்சினைகளை உருவாக்குகிறார் எனப் பலர் கருதினர். சிதம்பரநாதனின் போக்காலும், அவருக்கு புலிகள் இயக்கத்தில் திலீபன் போன்றவர்களிடத்தில் இருந்த செல்வாக்காலும், சிவரஞ்சித்துக்கும் புலிகள் இயக்கத்துக்கும் இடையில் சில விரிசல்கள் ஏற்பட்டதாகவும் அறிந்தேன். அவரை ஓரம்கட்ட சிலர் முயல்வதாகவும், அதன் காரணமாக அவர் தனியாக ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட ஆரம்பித்ததாகவும், அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகிய சிலர் என்னிடம் தெரிவித்தனர்.

சிவரஞ்சித் இந்தக் காலகட்டத்தில் வெளியிட்ட 'போராட்டத்துக்குள் போராட்டம்' என்ற சிறு பிரசுரம் புலிகளுக்குப் பிடிக்காத ஒன்று. அந்தப் பிரசுரம் புலிகள் நடாத்திய 'தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு முரணாக, தமிழ் சமூகத்துக்கள் நிலவிய இதர முரண்பாடுகள் குறித்துப் பேசியதை புலிகள் விரும்பவில்லை. புலிகளைப் பொறுத்தவரை தமிழீழத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமே ஒரேயொரு தமிழரின் பிரச்சினை. அது தவிர தமிழ் சமூகத்துக்கள் நிலவும் வர்க்க முரண்பாடு, சாதிய பிரிவினை, பெண்ணடிமைத்தனம், மூட நம்பிக்கைகள் என்பவற்றுக்காகப் போராடக்கூடாது என்பதே புலிகளது நிலைப்பாடு. அதாவது புலிகளால் அமைக்கப்படப்போகும் தமிழீழம் என்பது, புதியதொரு சமுதாய அமைப்பைக், கொண்ட நாடு அல்ல. அது இன்னொரு முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பைக் கொண்ட தனியான ஒரு நாடு மட்டுமே.

சிவரஞ்சித்தை உலுக்கிய இன்னொரு சம்பவம், அவரது மிக நெருங்கிய நண்பரும், சக பல்கலைக்கழக மாணவனுமான ரவிசேகர் என்பவர் ஒரு முன்னிரவு நேரம் கச்சேரி - நல்லூர் வீதியில் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கையில், கச்சேரிக்கு அருகாமையில் இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருந்தார். இராணுவ முகாமுக்குச் சற்றுத் தள்ளி அவர் சுடப்பட்டிருந்தார். அப்பாலை அவர் வழமையாகப் பயணிக்கும் பாதையாக இருந்தும், அன்று மட்டும் அவர் இராணுவத்தினரிடம் எப்படிச் சிக்க நேர்ந்தது என்ற கேள்வி இன்று வரை தொடர்கின்றது. அவர் வருகையை முன்கூட்டியே சிலர் இராணுவத்துக்குத் தெரியப்படுத்தி அவரைச் சிக்க வைத்திருக்கலாம் என்ற ஊகம் இன்று வரை நிலவுகின்றது.

பல்கலைக்கழக கலாச்சாரக்குழுவில் ஏற்பட்ட முரண்பாட்டை நீக்குவதற்காக கூட்டம் ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் அவசியம் கலந்து கொண்டு குழுவுக்குள் ஒரு சமரச நிலை ஏற்பட உதவும்படி சிதம்பரநாதன் என்னை அழைத்தார். குழுவில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் எனக்கு நன்கு பரிச்சயமானவர்கள் என்ற போதிலும், வெளியாளான நான் பங்குபற்றுவது சரியானதா என்ற தயக்கமும், மற்றவர்கள் நான் பங்குபற்றுவதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்ற சந்தேகமும் என்னிடம் இருந்தது. அதுபற்றி நான் குழு உறுப்பினர்கள் சிலரிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டபோது, அவர்கள் மிக ஆவலுடன் என்னை அதில் பங்குபற்றமாறு வலியுறுத்தினர். நான் பங்குபற்றுவதை யாரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை சிதம்பரநாதனுக்கும் இருந்தபடியால்தான், அவர் என்னைத் துணிவுடன் அழைத்துள்ளார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

தொடரும்

முன்னைய பதிவுகள்